

Zitting 1975-1976

13 468

Regelen omtrent de bescherming van dieren tijdens hun vervoer (Wet dierenvervoer)

Nr. 5

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 7 mei 1976

Algemeen

De ondergetekenden zijn de commissie erkentelijk voor het positieve ont-
haal van het ontwerp van een Wet dierenvervoer, zoals dit doorklinkt in het
voorlopig verslag. Zij zien in het verslag een onderschrijven door de com-
missie van het uitgangspunt van de regering, dat normen inzake het vervoer
van dieren voor grensoverschrijdend en voor nationaal vervoer in beginsel
dezelfde dienen te zijn.

Met betrekking tot de opmerking van de leden van de V.V.D.-fractie inzake
de stand van zaken bij het dierenvervoer kan het volgende worden opge-
merkt.

Voor zover de ondergetekenden bekend, vindt vervoer van dieren in en
vanuit Nederland in het algemeen onder goede omstandigheden plaats. Dit
blijkt met name uit gegevens inzake het transport over de weg, veruit de om-
vangrijkste vervoerssector. Bij vervoer van vee, dat de laatste jaren een om-
vang heeft in de orde van 15 mln. stuks, is slechts een zeer beperkt aantal
processen-verbaal opgemaakt.

Bij vervoer van pluimvee (jaarlijks ruim 300 mln. stuks), dat aan tucht-
rechtspraak van het Bedrijfschap Pluimveehandel en -industrie onderwor-
pen is, zijn na 1972 nog maar sporadisch tuchtmaatregelen opgelegd. Dat dit
vervoer, zoals uit het algemene gedeelte van de memorie van toelichting bij
het onderhavige wetsontwerp blijkt, reeds vele jaren in belangrijke mate aan
voorschriften onderhevig is, heeft stellig bijgedragen tot de huidige situatie
in Nederland. Hoe de praktische stand van zaken in het buitenland is, is de
ondergetekenden niet bekend.

Aangaande het door dezelfde leden gestelde inzake het internationaal ver-
voer van in het wild voorkomende zoogdieren, vogels, reptielen en vissen
kan er op worden gewezen dat via de Europese Overeenkomst inzake de be-
scherming van dieren tijdens internationaal vervoer de mogelijkheid van be-
teugeling van eventuele tekortkomingen wordt vergroot.

Ten aanzien van de vraag van deze leden waarom het indienen van het on-
derhavige ontwerp, alsmede van het ontwerp van Rijkswet tot goedkeuring
van de op 13 december 1968 te Parijs tot stand gekomen Europese Overeen-
komst inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer, pas
6½ jaar na genoemde datum geschiedde, zij verwezen naar hetgeen hierom-

trent is vermeld in de memorie van antwoord op het voorlopig verslag, behorende bij laatstgenoemde wetsontwerp.

De opvatting van deze leden, dat in de wetstekst in feite alleen maar sprake is van grensoverschrijdend vervoer, moet onjuist worden geacht. De artikelen 3 tot en met 7 hebben specifiek betrekking op het vervoer over de langsgrenzen.

Artikel 2 vormt daarentegen de grondslag voor voorschriften met betrekking tot elk vervoer, dat op Nederlands grondgebied plaatsvindt. Ook de voorschriften van de artikelen 8 en 9 zijn op alle vervoer van toepassing.

Terecht is door genoemde leden opgemerkt, dat de hergroepering en aanvulling van de huidige regelen inzake de bescherming van dieren tijdens hun vervoer voornamelijk zijn beslag dient te krijgen in uitvoeringsbepalingen op basis van de artikelen 2 en 3 van de wet. Op blz. 8 van de memorie van toelichting is reeds uiteengezet, dat de ondergetekenden deze constructie vooral om praktische redenen hebben gekozen. Zij achten het daarbij noodzakelijk dat de globale normen van de Europese Overeenkomst in nadere Nederlandse voorschriften worden uitgewerkt.

De leden van de V.V.D.-fractie hebben voorts gevraagd, wat in de memorie van toelichting (blz. 5) is bedoeld met «anderzijds wenselijk geachte herziening van de bestaande regelen». Deze zinsnede moet vooral worden gezien in verband met het streven van de ondergetekenden voor binnenlands en grensoverschrijdend vervoer zoveel mogelijk gelijksoortige regelen te stellen. Daarbij zal het kunnen voorkomen, dat uit de Europese Overeenkomst voortvloeiende, voor ons land nieuwe, voorschriften ook op het nationale vervoer van toepassing zullen worden. Ook moet het niet op voorhand uitgesloten worden geacht, dat de hergroepering van de huidige Nederlandse bepalingen – te meer daar deze niet alle van recente datum zijn – enige onderlinge aanpassing mee zal brengen. Ten slotte kan in dit verband worden gewezen op de introductie van de voor ons land nieuwe bepaling van artikel 9 en op hetgeen daaromtrent in de memorie van toelichting (blz. 8) is gesteld.

Op de vraag van dezelfde leden of het eigen vervoer van sportverenigingen niet in de wetgeving moet worden betrokken, kan als volgt worden geantwoord. De Wet dierenvervoer geeft regelen inzake bedrijfsmatig vervoer. De ondergetekenden hebben het niet juist en voorts niet noodzakelijk geacht daarin tevens het eigen vervoer van sportverenigingen te regelen. In zijn algemeenheid mag immers worden verondersteld, dat personen die uit liefhebberij dieren houden, voldoende zorg aan het vervoer van hun dieren zullen besteden. Indien niettemin dierenkwelling zal plaatsvinden, zijn de artikelen 254 en 455 van het Wetboek van Strafrecht van toepassing.

De leden van de V.V.D.-fractie en van de S.G.P.-fractie hebben gevraagd of op blz. 8 van de memorie van toelichting, in verband met de IATA-regelingen, ook de Rijksluchtvaartdienst moet worden toegevoegd. In dit verband merken de ondergetekenden op dat, indien bij het opstellen van voorschriften ook andere dan dierenbeschermingsaspecten in het geding zijn, de met de zorg daarvoor belaste diensten en inspecties vanzelfsprekend zullen blijven of worden ingeschakeld. Bij het opstellen van (thans niet bestaande) overheidsregelen inzake het dierenvervoer door de lucht zal de Rijksluchtvaartdienst naar hun mening een rol moeten gaan vervullen. In dit verband zijn in de memorie van toelichting (blz. 8) de Scheepvaartinspectie en de Rijksdienst voor het Wegverkeer genoemd als instanties, die op dit ogenblik reeds zijn betrokken bij van kracht zijnde overheidsregelingen inzake het vervoer van dieren.

De leden van de S.G.P.-fractie hebben voorts gevraagd, waarom nog moet worden nagegaan in hoeverre het Honden- en Kattenbesluit en de Regeling Toezicht Luchtvaart moeten worden gehandhaafd. Hierop kan het antwoord als volgt luiden. De Regeling Toezicht Luchtvaart en het Honden- en Kattenbesluit bevatten enkele bepalingen, die mede het vervoer van dieren raken,

maar die voor een ander doel zijn geschreven. Artikel 97, eerste lid onder b, van de Regeling Toezicht Luchtvaart strekt er toe de veiligheid en gezondheid van de inzittenden van een luchtvaartuig te waarborgen. Het Honden- en Kattenbesluit houdt voorschriften in, die in acht genomen moeten worden bij en verbonden moeten worden aan vergunningen voor het als bedrijf uitoefenen van het kopen, ter verkoop voorradig hebben, verkopen, in bewaring nemen, africhten of doden van honden en katten. Inmiddels is duidelijk geworden dat de beide genoemde regelingen in dit opzicht voorshands ongewijzigd dienen te blijven.

Dezelfde leden hebben vragen gesteld inzake het vervoer van verzekerde en niet-verzekerde varkens. Naar aanleiding daarvan merken de ondergetekenden op dat hun geen gegevens bekend zijn, waarmee de door deze leden geciteerde promotiestelling van dr. Lendfers kan worden gestaafd. Zij vestigen er de aandacht op, dat ook in het betrokken proefschrift dergelijke gegevens ontbreken. De ondergetekenden beschikken evenmin over cijfers inzake de mortaliteit van verzekerde en van niet-verzekerde dieren. Het is daarom moeilijk uit de aangehaalde stelling conclusies te trekken. Wel kan er op worden gewezen, dat in het kader van de Wet dierenvervoer ook ten aanzien van het vervoer van varkens regelen zullen worden gesteld.

Op de vraag van deze leden of op basis van de Wet dierenvervoer ook vele verzekerde, maar niet geheel voor transport geschikte varkens, zoveel mogelijk van lijden worden gevrijwaard, kan het volgende worden geantwoord. Naar de mening van de ondergetekenden zijn dieren hetzij geschikt, hetzij niet geschikt voor vervoer. De beoordeling van de toestand van de dieren zal in grensgevallen mede plaats kunnen vinden op basis van de omstandigheden, waaronder de dieren worden vervoerd. De ondergetekenden zijn evenwel vooralsnog geneigd het al dan niet verzekerd zijn niet als een zodanige omstandigheid aan te merken.

Artikelen

Naar aanleiding van de artikelen 1, 6, 8 en 9 is van verschillende zijden (P.P.R., V.V.D., K.V.P., A.R.P., C.H.U. en P.v.d.A.) gevraagd welke functionarissen in het kader van de wet zullen worden ingeschakeld en hoe zij worden ingeschakeld. In dat verband kan in beginsel onderscheid worden gemaakt in drie categorieën: feitelijke uitvoerders, toezichthouders en opsporingsambtenaren.

De feitelijke uitvoering van de wet zal, zoals in de memorie van toelichting (blz. 8) is vermeld, berusten bij de Veeartsenijkundige Dienst van het Ministerie van Landbouw en Visserij. Van deze dienst zullen dierenartsen worden aangewezen, die belast worden met de afgifte van certificaten en het daarmee samenhangende onderzoek (artikelen 3, 4 en 5). Deze dierenartsen, in de wet aangeduid als inspecteur (artikel 1, eerste lid, onder b) zullen ook de bevoegdheden van artikel 9 mogen uitoefenen. Het zou te ver gaan deze zeer ingrijpende bevoegdheden aan alle met het toezicht op de naleving van de wet belaste personen te verlenen.

Het toezicht op de naleving van de wet zal, zoals artikel 8 bepaalt, berusten bij door de eerste ondergetekende aangewezen ambtenaren. Daarbij moet met name worden gedacht aan ambtenaren van de Veeartsenijkundige Dienst en van de Algemene Inspectiedienst van het Ministerie van Landbouw en Visserij. Daarnaast achten de ondergetekenden het een goede zaak, dat de inspectiedienst van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren bij dit toezicht wordt betrokken. Zulks temeer omdat genoemde dienst reeds vele jaren door de Rijksdienst voor het Wegverkeer wordt ingeschakeld bij de keuring van veewagens en de controle op het veevervoer.

De opsporing van strafbare feiten zal in eerste aanleg berusten bij de eerder genoemde Algemene Inspectiedienst van het Ministerie van Landbouw en Visserij. Aangezien de inspecteurs van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren reeds zijn aangewezen als onbezoldigde opsporingsambtenaren van de Rijkspolitie voor wat betreft de artikelen 254 en 455 van

het Wetboek van Strafrecht, achten de ondergetekenden het gewenst dat deze opsporingsbevoegdheid wordt uitgebreid tot overtredingen van de Wet dierenvervoer. Ten overvloede zij er op gewezen dat de opsporingsambtenaren van de rijkspolitie en van de onderscheidene gemeentelijke politiekorpsen in het kader van hun algemene opsporingsbevoegdheid zullen kunnen optreden.

Artikel 1

De leden van de fracties van de K.V.P., A.R.P., C.H.U., V.V.D., P.P.R. en S.G.P. hebben gevraagd aan artikel 1, eerste lid onder c, toe te voegen: «of ten behoeve van een vereniging, club, tentoonstelling, keuring enz.». Daarbij vragen de leden van de S.G.P.-fractie of de vervoerder bij dergelijke transporten wel voldoende aandacht aan de verzorging zal besteden.

De leden van de P.P.R.-fractie vragen daarnaast of een wat ruimere interpretatie van het begrip «vervoer» niet meer afdoende zal zijn.

Naar aanleiding van deze vragen verwijzen de ondergetekenden naar hetgeen ter zake reeds in het algemeen gedeelte is opgemerkt. Zij achten het om de daar vermelde redenen niet noodzakelijk dat ook ander dan bedrijfsmatig vervoer van dieren onder de werkingssfeer van deze wet wordt gebracht. Ter aanvulling op het aldaar gestelde zij opgemerkt dat voor zover vervoer ten behoeve van verenigingen, tentoonstellingen e.d. bedrijfsmatig geschiedt, dit uiteraard getoetst zal kunnen worden aan de bij of krachtens de Wet dierenvervoer gestelde regelen.

De ondergetekenden merken op, zulks in antwoord op de desbetreffende vraag van de leden van de fracties van K.V.P., A.R.P. en C.H.U., dat de in artikel 1, eerste lid onder c, gegeven definitie van «vervoer» de met het toezicht en de opsporing belaste ambtenaren voldoende mogelijkheden biedt om concrete transporten te beoordelen. Deze mogelijkheden liggen vooral besloten in de aard en de omvang van het transport, alsmede in de herkomst of bestemming van de dieren en eventueel in degene die het vervoer verricht. Ten aanzien van het vervoer van honden kan bovendien worden gewezen op hetgeen in het algemeen gedeelte inzake het verplichte vergunningstelsel op grond van het Honden- en Kattenbesluit is vermeld. Dergelijke feitelijke omstandigheden zullen met name een grondslag kunnen vormen voor de beoordeling of er sprake is van vervoer «in de uitoefening van, dan wel ten behoeve van een beroep, onderneming of bedrijf».

Artikel 2

De leden van de fractie van de P.v.d.A. hebben gevraagd of over het inhoud geven aan het in artikel 2 gestelde Europees of EEG-overleg zal plaatsvinden. De ondergetekenden hebben vooralsnog geen redenen om aan te nemen dat zulks in Europees verband, d.w.z. bij de Raad van Europa, het geval zal zijn. De Europese Overeenkomst voorziet in elk geval niet in nader be- raad ter zake.

In het kader van de EEG mag daarentegen wel worden verwacht dat overleg zal worden gepleegd en stappen zullen worden ondernomen om in verband met eventuele toetreding van de EEG tot de overeenkomst een harmonisatie tot stand te brengen. Deze harmonisatie zal bij een strikte uitvoering van de overeenkomst beperkt blijven tot het grensoverschrijdend vervoer. De ondergetekenden achten het evenwel communautair gezien, zowel om wille van een betere bescherming van de dieren als om economische redenen (mededingingsvoorwaarden), een goede zaak als ook het niet grensoverschrijdende bedrijfsmatig vervoer van dieren in beginsel aan dezelfde voorschriften zal zijn onderworpen. De eerste ondergetekende is bereid daartoe in Brussel stappen te ondernemen.

Dezelfde leden hebben gevraagd naar het niveau van de uitvoeringsregelen en naar het aansluiten bij geldende internationale transportregels. Ten aanzien van de voor ons land tot stand te brengen uitvoeringsbepalingen

kan in zijn algemeenheid worden gesteld, dat de ondergetekenden streven naar een beschermingsniveau, dat tenminste gelijkwaardig is aan dat van de bestaande overheidsvoorschriften. Voor zover vrijwillig nageleefde aanbevelingen, zoals het handboek van de IATA, voldoende aangrijpingspunten opleveren voor nieuw op te stellen voorschriften van overheidswege, zullen de ondergetekenden niet nalaten daarvan gebruik te maken.

Artikel 3

De leden van de fracties van K.V.P., A.R.P. en C.H.U. hebben gevraagd naar de praktijk van de artikelen 3 en 4. In dit verband vragen de leden van de fracties van V.V.D. en S.G.P. zich af hoe een sluitend stelsel van identificatiemerken zal kunnen ontstaan.

In dit verband merken de ondergetekenden het volgende op. Het ligt in de bedoeling bij de in artikel 3 van de wet bedoelde algemene maatregel van bestuur vooralsnog alleen eenhoevigen, runderen, varkens, schapen en geiten aan te wijzen. De genoemde diersoorten zijn die, ten aanzien waarvan in de overeenkomst (hoofdstuk II) is bepaald, dat exemplaren daarvan slechts na onderzoek door een dierenarts en voorzien van identificatiemerken naar het buitenland mogen worden vervoerd.

Eenhoevige dieren, runderen, varkens, schapen en geiten worden als regel ingevolge de Veewet, alvorens ten uitvoer te worden ingeladen, gekeurd door daartoe aangewezen ambtenaren van de Veeartsenijkundige Dienst. De dieren zijn of worden bij bedoelde keuring voorzien van genummerde merken of andere individuele identificatiemiddelen, zoals schetsen en beschrijvingen. Ten behoeve van de uitvoer worden in dat verband tevens bewijsstukken afgegeven, die de vervoerde dieren begeleiden.

Een uitzondering geldt evenwel voor uitvoer naar België of Luxemburg van eenhoevigen, schapen en geiten. In het kader van de Benelux is voor die diersoorten een vrij verkeer tot stand gebracht. In dit verband kan in antwoord op een vraag ter zake van de leden van de fracties van K.V.P., A.R.P., C.H.U. en S.G.P. worden medegedeeld dat inmiddels op ambtelijk niveau oriënterende besprekingen in gang zijn gezet tussen de Beneluxpartners ten einde te bezien op welke wijze de overeenkomst met betrekking tot het Beneluxverkeer van eenhoevigen, schapen en geiten dient te worden uitgevoerd. Aangezien ook de EEG zich oriënteert omtrent een mogelijke communautaire uitvoering van de overeenkomst en aangezien ten aanzien van grensoverschrijdend verkeer van eenhoevigen, schapen en geiten nog geen EEG-regeling bestaat, zijn de ondergetekenden in dit geval geen voorstanders van een beslissing op het niveau van de Benelux alvorens de communautaire marsrichting zich zal hebben afgetekend.

De leden van de V.V.D.-fractie hebben gevraagd of de bestaande VD-certificaten kunnen worden aangepast aan de certificaten ingevolge het onderhavige ontwerp en de overeenkomst. Ten aanzien van het vervoer van runderen en varkens kan worden opgemerkt, dat de Commissie van de EEG inmiddels mede op voorspraak van Nederland bij de Raad van Ministers een voorstel heeft ingediend voor een regeling die strekt tot aanpassing van het in Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens voorgeschreven gezondheidscertificaat. Het voorstel houdt in, dat het gezondheidscertificaat slechts zou kunnen worden afgegeven indien de dieren tevens in de zin van de Europese Overeenkomst geschikt geschikt zijn bevonden voor vervoer.

De ondergetekenden staan positief tegenover dit voorstel. Zij zijn er in het algemeen voorstanders van, dat het ingevolge de Veewet bestaande systeem kan worden benut bij de toepassing van artikel 3 van de Wet dierenvervoer.

Artikel 4

In antwoord op de desbetreffende vraag van de leden van de fracties van K.V.P., A.R.P. en C.H.U. zij medegedeeld, dat op grond van de voorgestelde tekst van artikel 4 de inspecteur altijd het certificaat dient te weigeren, indien hij het waarschijnlijk acht, dat een dier zal werpen tijdens het vervoer naar zijn bestemming in het buitenland. De ondergetekenden achten het niet gewenst, dat bij luchtvervoer anders wordt gehandeld. In de praktijk is het niet of nauwelijks mogelijk aan boord van een vliegtuig aan vee verloskundige hulp te bieden.

De leden van de fracties van V.V.D. en S.G.P. hebben gevraagd in hoeverre grote interpretatieverschillen tussen de verschillende inspecteurs kunnen optreden. Bij de toepassing van artikel 4 behoeft zulks niet te worden gevreesd. Het tot stand komen van nadere regelen ingevolge de artikelen 2 en 3 zal de mogelijkheid van uiteenlopende interpretaties beperken. Zo nodig zullen ook instructies kunnen worden gegeven.

Laatstgenoemde leden hebben verzocht om de opname van een beroeps-mogelijkheid tegen beslissingen op grond van het onderhavige artikel, alsook op grond van artikel 9. De ondergetekenden zijn er geen voorstanders van een op zichzelf staande mogelijkheid van beroep of bezwaar inzake beslissingen als bedoeld in artikel 4 op te nemen. Zij zijn van mening, dat de wet AROB in dezen voldoende waarborgen biedt.

Ten aanzien van beslissingen, welke ingevolge artikel 9 worden genomen, zij er op gewezen dat het hier niet gaat om schriftelijke wilsverklaringen, maar om politieel optreden. Dergelijk optreden sluit naar zijn aard de mogelijkheid van een beroepsgang uit. Het zal evenwel kunnen voorkomen, dat een vervoerder zich door het ingrijpen van de inspecteur onevenredig zwaar getroffen acht. In dat geval kan, ter toetsing aan artikel 1401 van het Burgerlijk Wetboek, de hulp van de gewone rechter worden ingeroepen.

Artikel 5

De strekking van de vraag van de leden van de P.P.R.-fractie inzake het terugvorderen van een in artikel 3 bedoeld certificaat, is de ondergetekenden niet duidelijk. Een op grond van artikel 3, vijfde lid, verleende ontheffing zal immers juist meebrengen dat géén certificaat wordt afgegeven.

Artikel 7

Voor het antwoord op de vraag van de leden van de V.V.D.-fractie of ook hier met één certificaat kan worden volstaan, verwijzen de ondergetekenden naar het hierboven inzake artikel 3 gestelde.

Artikel 9

Naar aanleiding van de door de leden van de fractie van de P.v.d.A. inzake dit artikel gestelde vragen, zij het volgende opgemerkt. Aangezien al het bedrijfsmatig vervoer op Nederlands grondgebied op grond van artikel 2 aan de onderhavige wet onderworpen zal zijn, zal voor ieder feitelijk transport, ongeacht de herkomst, in ons land in beginsel hetzelfde regiem gelden. Omdat dieren die onder slechte omstandigheden naar Nederland worden vervoerd er veelal niet bij gebaat zullen zijn, dat de invoer in ons land wordt geweigerd, hebben de ondergetekenden er de voorkeur aan gegeven feitelijk ingrijpen in dergelijk vervoer mogelijk te maken.

Zij achten het zeker niet uitgesloten dat van toepassing van artikel 9 een preventieve werking uitgaat. In het algemeen zullen de materiële voorschriften, die krachtens het bepaalde in artikel 2 worden opgesteld, naar de ondergetekenden verwachten, een meer directe invloed op de kwaliteit van het dierenvervoer hebben. De opmerking van de leden van de P.v.d.A.-fractie inzake artikel 1, tweede lid, is de ondergetekenden niet duidelijk.

Dezelfde leden hebben gevraagd naar de mogelijkheden dit artikel bij vervoer over de weg en over het water, uit te voeren. De ondergetekenden zijn van oordeel, dat uitvoering van artikel 9 bij vervoer over de weg in een land als Nederland zeer goed mogelijk is. In voorkomend geval zullen de dieren bijvoorbeeld naar de dichtstbijzijnde geschikte gemeentelijke slachtplaats, veemarkt of particuliere stallingsruimte, kunnen worden geleid. Ten aanzien van het vervoer over water zij opgemerkt, dat in de praktijk geen bedrijfsmatig vervoer van dieren op de Nederlandse binnenwateren pleegt te geschieden.

In dit verband hebben de leden van de P.P.R.-fractie vragen gesteld omtrent de gevolgen van ingrijpen uit hoofde van dit artikel. Hierbij kan worden aangetekend, dat er omstandigheden denkbaar zijn, waarbij dergelijk ingrijpen met zich meebrengt, dat de dieren geheel of gedeeltelijk aan het gezag van de vervoerder worden onttrokken. Voor zover zulks geschiedt zullen de dieren zich onder het gezag van de Staat bevinden. De daarbij in te schakelen instanties zullen doorgaans de in de vorige alinea genoemde zijn.

Artikel 13

Laatstgenoemde leden hebben gevraagd op welke termijn de wet in werking kan worden gesteld. De ondergetekenden verwachten dat deze wet binnen een jaar na het tot stand komen ervan in werking zal kunnen treden. Niettemin zouden zij bij het opstellen van uitvoeringsvoorschriften de ontwikkelingen binnen de EEG als leidraad willen kiezen. Zij achten het namelijk minder gewenst dat, ter voldoening aan communautaire verplichtingen, op korte termijn na het tot stand komen van nationale voorschriften in die voorschriften ingrijpende wijzigingen moeten worden aangebracht. De ondergetekenden zijn mede tot deze opvatting gekomen vanuit de wetenschap, dat het dierenvervoer – zoals meermalen tot uitdrukking is gebracht – in Nederland in belangrijke mate aan regels is gebonden.

De Minister van Landbouw en Visserij,
A.P.J.M.M. van der Stee

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T.E. Westerterp

De Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,
W. Meijer